

VJEČNA DOBRA VIJEST

Kada je skromne pastire, dok su jedne noći čuvali svoja stada na betlehemskim brežuljcima, iznenadila blještava Gospodnja slava koja ih je okružila, njihove strahove umirio je glas Gospodnjeg anđela, koji je rekao: „Ne bojte se! Jer vam, evo, donosim DOBRU VIJEST o velikoj radosti koja će biti za sav narod: Danas vam se u Davidovu gradu rodio Spasitelj, koji je Krist, Gospodin.“ (Luka 2,10:11)

Riječi „dobra vijest“ dolaze od grčke riječi „euaggelizō“ koja se na mnogim drugim mjestima u Pismu prevodi na naš jezik sa riječju evanđelje. Da bi neka vijest bila dobra vijest, neophodno je da ta vijest dolazi od izvora koji je dobar, jer u suprotnom bez obzira kako zvučala neka vijest, ona će u svojoj suštini uvijek biti loša, jer istinske prave koristi od nje nitko neće imati. Pismo nam otkriva da postoji samo jedan izvor dobrote i da: „nitko nije dobar osim Jednoga - Boga.“ (Luka 18,19)

Apostol Pavao koji predstavlja jednog od najvećih evanđelista među ljudima svjedoči: „CIJELO je Pismo od Boga nadahnuto i korisno za poučavanje, za prijekor, za popravljavanje, za odgajanje u pravednosti“ (2. Timoteju 3,16). Pošto je cijelo Pismo nadahnuto od Boga i Bog je izvor iz kojeg je nastalo, a znamo da je Bog savršeno dobar, slijedi zaključak da je cijelo Pismo dobra vijest ili evanđelje. U vremenu u kojem živimo svjedoci smo da postoji zaista velik broj evanđelista ili bar onih koji sebe tako nazivaju, a žalosna je činjenica da velika većina od njih zastupa tezu da evanđelje predstavlja samo neki određeni dio Pisma, dok ostale dijelove Pisma ne smatraju evanđeljem bez obzira što su nadahnuti od Boga. Za ovakve apostol Pavao, sluga Isusa Krista, pozvan za apostola, odijeljen za evanđelje Božje (Rimljanima 1,1), kaže: „Ali i kad bismo vam mi, ili kad bi vam anđeo s neba navješćivao evanđelje mimo onoga koje vam navijestismo, neka je proklet!“ (Galaćanima 1,8)

Sljedeća činjenica koja nam je otkrivena iz objave anđela upućene pastirima je ta, da je evanđelje ili dobra vijest RADOSNA poruka. Istinska radost koja ispunjava ljudska srca je nešto za čime čezne svaka duša. Ljudi je pokušavaju pronaći na razne načine nezavisno od Boga i jedino što pronalaze u tom stanju je kratkotrajno zadovoljstvo koje brzo iščezava, te ostavlja još veću prazninu u srcu i donosi još žalost i prazninu. To se dešava jednostavno zato što postoji samo jedan izvor istinske radosti, kao što postoji i samo jedan izvor istinske dobrote, a on se naravno nalazi u Bogu i Božjoj riječi.

„Svjedočanstva tvoja baština su mi do vijeka, ta ona su radost srcu mojemu.“ (Psalam 119, 111)

„Ta kraljevstvo Božje nije jelo i pilo, nego pravednost i mir i radost u Duhu Svetome.“ (Rimljanima 14, 17)

Krist naš spasitelj je pomazan „uljem radosti“ (Psalam 45, 7), i On daje „ulje radosti umjesto žalosti“ (Izaija 61,3)

Dobra vijest je također poruka „koja će biti za sav narod“, te je stoga upućena

svakom čovjeku i odnosi se na svakog čovjeka „jer Bog tako uzljubi svijet te dade Sina svojega jedinorođenoga da SVAKI koji vjeruje u njega ne propadne, nego ima život vječni.“ (Ivan 3, 16).

Iako iz objave anđela vidimo da je evanđelje najprije upućeno pastirima koji predstavljaju najniži i najsiromašniji sloj društva, Bog svakako želi spasiti i siromašne i bogate. Apostol Pavao, koji je bio izabran da tu poruku objavi carevima i velikanima na zemlji, rekao je u pogledu posjete koju se nadao da učini glavnom gradu svijeta (Rimu): „Jer se ne stidim evanđelja Kristovog; jer je SILA (moć) Božja na spasenje svakome koji vjeruje“ (Rimljanima 1,16).

Sila ili moć je nešto za čime teži cijeli svijet. Svjetovni ljudi pokušavaju steći moć na razne načine. Neki pokušavaju pomoću bogatstva, neki pomoću politike, neki pomoću edukacije, a neki opet na razne druge načine. Međutim, u kakav god se poduhvat ljudi upustili, cilj je isti – sticanje nekakve moći. U srcu svakog čovjeka se nalazi nemir, neka nezadovoljena težnja, koju je sam Bog tamo stavio. Suluda ambicioznost koja tjera neke da gaze preko svojih bližnjih, u neprestanoj borbi za sticanjem bogatstva, položaja u društvu ili nečeg trećeg, su samo uzaludni pokušaji da zadovolje tu težnju. Bog u ljudsko srce nije stavio čežnju ni za jednom od tih stvari. Međutim, potraga za njima je izopačavanje one čežnje koju je On usadio u ljude. Bog želi da čovjek ima Njegovu silu (moć), ali ništa od onoga što ljudi obično traže ne daje Božju silu. Ljudi postavljaju granice za količinu bogatstva koje namjeravaju prikupiti, jer misle da će biti zadovoljni kada dostignu tu granicu. Ali, kad je određena količina stečena, oni su i dalje nezadovoljni, pa nastavljaju da traže zadovoljstvo gomilanjem još bogatstva. Pri tom nisu svjesni da na taj način nikad ne mogu zadovoljiti čežnju srca. Samo Onaj koji je stvorio tu čežnju jedini je može i zadovoljiti.

Pismo nam otkriva da se Bog ispoljio u Kristu, a Krist je istinska „čežnja svih naroda“ (Hagaj 2,7). Iako je tako malo onih koji će povjerovati da je samo u Njemu njihov savršeni odmor, zadovoljstvo, radost, utjeha i svi ostali blagoslovi, svakom nezadovoljnom smrtniku upućen je poziv: „Ispitajte i vidite kako je dobar Gospod; blago čovjeku koji se uzda u Njega. Bojte se Gospoda, sveti Njegovi; jer koji se Njega boje, njima nema oskudice“ (Psalam 34,8.9). „Kako li je dragocjeno, Bože, milosrđe tvoje! Stoga se sinovi ljudski u sjenu krila tvojih sklanjaju. Site se pretilinom Doma tvogega i bujicom slasti svojih napajaš ih.“ (Psa. 36,7.8)

Ljudi na ovom svijetu teže za silom (moći), i Gospod želi da je imaju. Ali, moć koju oni traže, upropastila bi ih, a sila koju On želi da imaju, jest sila koja će ih spasiti.

Evanđelje ili dobra vijest tu silu donosi svim ljudima, i ono nije ništa manje nego vlastita Božja sila. Isus Krist je „Božja sila“, i samo u Njemu čežnje svih srca mogu biti zadovoljene. Zato je neophodno da se što bolje upoznamo sa tom spasonosnom Silom.

M.T.